ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଭିକାରି ଚରଣ ଖୁଣ୍ଟିଆ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

ସେପ୍ଟେମ୍ବର 22, 2003

[ଦୋରାଇସ୍ୱାମୀ ରାଜୁ ଏବଂ ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

ନିଯୁକ୍ତି – ମେଧା ତାଲିକା/ଚୟନ ତାଲିକାରେ ନାମ ସାମିଲ କରିବା ଏବଂ/କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିସ କରାଯାଇଥିବା - ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା, ଯଦି ଖାଲି ସ୍ଥାନମାନ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଛି, ତେବେ ବି ନିଯୁକ୍ତିର ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ - ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କୌଣସି ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଇନଗତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟ ନାହିଁ - ରାଜ୍ୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ - ବିବେଚିତ ହେଲା, ଏହା ଏକ ନୀତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ମନମୁଖୀ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ - ଉପଯୁକ୍ତ କାରଣ ସହିତ ପଦବୀ ପୂରଣ ନକରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାକୁ ପଡିବ - ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ବିଚାର କରାଗଲା, ପଦବୀ ପୂରଣ ନକରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପଯୁକ୍ତ କାରଣ ଆଧାରରେ ପର୍ଯ୍ୟବେସିତ ଥିଲା ।

ବିଭିନ୍ନ ପୌରପାଳିକା/ଅଧିସୂଚିତ କ୍ଷେତ୍ର ପରିଷଦରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ପାଣ୍ଠି ସେବା ବର୍ଗରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା 150 ଟି କନିଷ୍ଠ ସହାୟକ ପଦବୀ ପୂରଣ ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ନାମ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନ ନିଆଯିବା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏଭଳି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ରାଜ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଡକାଯିବା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ କୌଣସି ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ଅଧିକାର ନାହିଁ; ଏବଂ ସେହି ରାଜ୍ୟ ଅକ୍ଟ୍ରୋଇକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ନୀତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲା ଏବଂ ଅକ୍ଟ୍ରୋଇ ଉଚ୍ଛେଦ ଦ୍ୱାରା ବଳକା ରହିଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମାୟୋଜନ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ମାଧମରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପରିହାର କରି ଆଉ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ନକରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିଯୁକ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ନେଇ ରାଜ୍ୟର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :**1.** ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମ ମେଧା ତାଲିକାରେ ଅଛି, ଯଦି ପଦବୀ ଖାଲି ଅଛି, ତେବେ ସେ ନିଯୁକ୍ତିର ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ଅଧିକାର ହାସଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କୌଣସି ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ କୌଣସି ବାଧବାଧକତା ଅଧୀନରେ ନାହିଁ, ଯଦି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ ଏହିପରି ସୂଚିତ ହୋଇନଥାଏ । ଯଦିଓ, ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କୌଣସି ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ରାଜ୍ୟର କୌଣସି ଆଇନଗତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ରାଜ୍ୟର ମନମୁଖୀ ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅନୁମତି ଅଛି । ଉଚିତ୍ କାରଣ ସହିତ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ ନକରିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଖାଲିଥିବା ପଦବୀ କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ପୂରଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ନିଯୁକ୍ତି ପରୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତୁଳନାତ୍ମକ ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ରାଜ୍ୟ ବାଧ୍ୟ ଏବଂ କୌଣସି ଭେଦଭାବକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଶଙ୍କର୍ଷଣ ଦାଶ ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ,* **[1991] 2 SCR 567,** ଅନୁସରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଅଖିଳ ଭାରତୀୟ ଏସ୍. ସି. ଏବଂ ଏସ୍. ଟି. କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ଏ. ଆର୍ଥର୍ ଜିନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[2001] 6 SCC 380** ଏବଂ *ଲୁଧିୟାନା ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ କୋ-ଅପରେଟିଭ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଅମ୍ରିକ୍ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **[2003] 6 Supreme 196** ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

2. କୌଣସି ପଦବୀ ପୂରଣ କରାଯିବ କି ନାହିଁ, ଏହା ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ଏହା ମନମୁଖୀ ହୋଇନଥାଏ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ସରକାରଙ୍କ ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ । କୌଣସି ଚୟନ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଏପରିକି କୌଣସି ଚୟନ ତାଲିକା ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ନଥିଲା । ଯଦିଓ ଏପରି କୌଣସି ଚୟନ କିମ୍ବା ଚୟନ ତାଲିକାରେ କୌଣସି ନାମ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଏହା କୌଣସି ଅଧିକାର ଦେଇନଥାନ୍ତା । ତେଣୁ, କେବଳ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନାମ ସୁପାରିଶ କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭୁଲ ଭାବରେ ଧାରଣା କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଞ୍ଜୁର ହେବାକୁ ଥିବା ଉପଶମର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ଭୁଲ ଦିଗରେ ନେଇଥିଲେ ।

ସଚିବ, ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ପରିବହନ ବିଭାଗ, ଭୁବନେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜରିଆରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ବନାମ ହରପ୍ରସାଦ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1998] 1 SCC 487** ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଥିଲା ।

3. ଅକ୍ଟ୍ରୋଇ ଉଚ୍ଛେଦ କାରଣରୁ ବଳିପଡ଼ିଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ଅଧୀନକୁ ନେବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ପଦବୀ ହଟାଇବା ଲାଗି ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହ୍ୟ କିମ୍ବା ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ ।

4. ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ବୋର୍ଡ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ନିୟମିତ ଚୟନ ଉପରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କେତେକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କରାଯାଇଥିବା ନିଯୁକ୍ତି, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମାନତା ଦାବି କରିବାକୁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ଏହିପରି ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଦାବି କରିବା ସହିତ ସମାନ ନୁହେଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : 2003 ମସିହାର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 7938 - 7940 ।

O. J. C. ସଂଖ୍ୟା 14221/96, 1997 ମସିହାର 458 ଏବଂ 4091 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କର ତା 30.6.2000 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଏହା ସହିତ

2003 ମସିହାର ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 7941 ଏବଂ 7942 ।

ଆବେଦନକାରୀ ମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅତିରିକ୍ତ ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ଶ୍ରୀ. ମୁକୁଲ୍ ରୋହତଗୀ ଏବଂ ରାଧା ଶ୍ୟାମ ଜେନା ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବି. ଏ. ମହାନ୍ତି, ସୁଶ୍ରୀ ଏମ୍. ତ୍ରିପାଠୀ ଏବଂ ଅଶୋକ ମାଥୁର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଅରିଜିତ୍ ପଶାୟତ** ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଯେହେତୁ ମିଳିତ ରାୟ ଦ୍ଵାରା ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ବିଚାରପତି ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ (ଓ. ଜେ. ସି. ସଂଖ୍ୟା 14221/1996, 458/1997 ଏବଂ 4091/1997) ର ଫଇସଲା କରିଥିଲେ, ଯାହା ଏହି ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକରେ ଆକ୍ଷେପିତ ହୋଇଛି, ବର୍ତ୍ତମାନର ରାୟ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ପରିଚାଳନା କରିବ ।

ବାସ୍ତବ ସ୍ଥିତି, ପ୍ରାୟ ନିର୍ବିବାଦିତ, ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ସମ୍ପୃକ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟର କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିଯାଚନା ପଠାଯାଇଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ନାମ ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିଯାଚନା ସୂଚିତ କରିଥିଲା ଯେ ବିଭିନ୍ନ ପୌରପାଳିକା/ଅଧିସୂଚିତ କ୍ଷେତ୍ର ପରିଷଦରେ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଏନ୍.ଏ.ସି ଗୁଡିକ') ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ପାଣ୍ଠି ସେବା ବର୍ଗରେ ସିଧାସଳଖ ନିଯୁକ୍ତି ଦ୍ଵାରା 150ଟି କନିଷ୍ଠ ସହାୟକଙ୍କ ପଦବୀ ପୂରଣ କରାଯିବ । ସ୍ଥାନୀୟ ପାଣ୍ଠି ସେବା ବର୍ଗରେ କନିଷ୍ଠ ସହାୟକ ଭାବେ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏବଂ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଯୋଗ୍ୟତା ଏଚ୍. ଏସ. ସି. ବୋଲି

ଅଧିଯାଚନା ପତ୍ରରେ ସଂଲଗ୍ନ ଥିବା ପ୍ରୋଫର୍ମାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି । ଅନୁରୋଧ ପତ୍ରରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ୱାୟତ୍ତ ଶାସନ ଡିପ୍ଲୋମା ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯିବ । ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ, 1950 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସମ୍ବିଧାନ') ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଯଦିଓ ନିଯୁକ୍ତି ନିଯୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା, କୌଣସି ସାକ୍ଷାତକାର ନିଆଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ପଦବୀ ପୂରଣ ପାଇଁ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗୁଡିକର ପ୍ରାର୍ଥନା ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

> "(i) ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ପୌରପାଳିକା/ଏନ୍. ଏ. ସି. ରେ କନିଷ୍ଠ ସହାୟକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚୟନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ଏକ ପରମ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି କରନ୍ତୁ ଏବଂ
>
> (ii) ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଉଚିତ୍ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଉଥିବା ଅନ୍ୟ ଆଦେଶ ପାରିତ କରନ୍ତୁ ।"

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ସହରାଞ୍ଚଳ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଖାଲି ପଦବୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇପାରିନଥିବାରୁ ଚୟନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି କହି ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଏହାର ଜବାବ ଶପଥ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିବା ପଦବୀଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଅନିୟମିତ ପଦୋନ୍ନତି ଏବଂ ନିଯୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ପୂରଣ ହୋଇସାରିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଏପରି ସମସ୍ତ ଅନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ/ଛଟେଇ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ସରକାର 1.7.1999 ରେ ଥିବା 50 ପ୍ରତିଶତ ମୂଳ ସ୍ତରୀୟ ପଦବୀକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରତିଆରୋପ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ 30.11.1999 ରୁ ଅକ୍ଟୋଇକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ 3400 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବଳକା ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରାଯିବାକୁ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲିପିକ କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ । ଅଧିକ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନ ଥିବାରୁ, ନିଯୁକ୍ତି ନିଯୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ନାମ ନେଇ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ:

> "ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନା, ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ସ୍ଥାୟୀ ଓକିଲଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନା ଏବଂ ପ୍ରତି ସତ୍ୟପାଠର ପାରା-6ରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିପ୍ରାୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସ୍ଥାନୀୟ ପାଣ୍ଠି ସେବା ବର୍ଗରେ କନିଷ୍ଠ ସହାୟକ

ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଚୟନ ନିମନ୍ତେ ବିରୋଧୀ ପ୍ରତିପକ୍ଷମାନେ ଆଜିଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷାତକାର କରିବେ । ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ, ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ୱାୟତ୍ତ ଶାସନ ଡିପ୍ଲୋମା ପାସ୍ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯିବ ।

ଶ୍ରୀ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ କିଛି ଆବେଦନକାରୀ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକ ବୟସ ଅତିକ୍ରମ କରିଛନ୍ତି । ସଂଲଗ୍ନକ-4ରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କେତେକ ସିଧାସଳଖ ଏହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସାକ୍ଷାତକାର କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ମୋ ମତରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବୟସ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବୟସ ଅତିକ୍ରମ କରିଛି ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରେ, ଖାଲି ସ୍ଥାନର ଉପଲବ୍ଧତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ନିଯୁକ୍ତି ଦିଆଯିବ ।

ଆବେଦନକୁ ସମର୍ଥନ କରି, ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ସତେ ଯେପରି ନିଯୁକ୍ତି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଆହ୍ୱାନ କରାଯିବା ପରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ଅଧିକାର ଅଛି । ଆଇନରେ ଏହା ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ସ୍ଥିତି ଯେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ଅଙ୍କ୍ରୋଇ ଉଚ୍ଛେଦ ଦ୍ୱାରା ବଳକା ରହିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସମାଯୋଜନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେତେବେଳେ ରାଜ୍ୟ କୌଣସି ଅତିରିକ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ ନକରିବାକୁ ସଚେତନ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାର କୌଣସି ସୁଯୋଗ ନଥିଲା ।

ଏହାର ଉତ୍ତରରେ, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ-ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ବେକାର ରହିଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଏକ ଆଶା ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିଲା ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ନିଯୁକ୍ତି ଗୋପନୀୟ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପରେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିବା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ଯଦିଓ ରାଜ୍ୟର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିଯୁକ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ, ଏବଂ/କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତ ନକରିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ, ବାସ୍ତବରେ, ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନୀୟ ସଂସ୍ଥାରେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବେକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ନିରପେକ୍ଷତା ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ । ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେଉଁଠାରେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଆବେଦନକାରୀ-ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ନାହିଁ । 1996 ମସିହାରେ ନିୟମିତ ନିଯୁକ୍ତି ପରୀକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 2000 ମସିହା ଜୁନ ମାସରେ ଫଳାଫଳ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା

ଏବଂ ତାଲିକାକୁ ପୁନଃ ବୈଧ କରାଯାଇଥିଲା । 32 ଟି ପଦବୀ ମଧ୍ୟରୁ 13 ଟି ନିଯୁକ୍ତି ପୁନର୍ବାସ ସହାୟତା ଯୋଜନା ଅଧୀନରେ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ, ଆକ୍ଷାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀ-ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସହାୟତା ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ ।

ଶଙ୍କର୍ଷଣ ଦାଶ ବନାମ *ଭାରତ ସଂଘ,* [1991] 2 SCR 567 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ପଦବୀ ଖାଲି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ତାଲିକାରେ ନାମ ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀ ନିଯୁକ୍ତିର ଅଖଣ୍ଡନୀୟ ଅଧିକାର ହାସଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟମ ଏହିପରି ସୂଚିତ ନକରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କୌଣସି ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ କୌଣସି ବାଧ୍ୟବାଧକତା ଅଧୀନରେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ, ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କୌଣସି ଖାଲି ପଦବୀ ପୂରଣ କରିବା ରାଜ୍ୟର କୌଣସି ଆଇନଗତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ରାଜ୍ୟର ମନମୁଖୀ ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅନୁମତି ଅଛି । ଉଚିତ୍ କାରଣ ସହିତ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିବା ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ ନକରିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଖାଲିଥିବା ପଦବୀ କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ପୂରଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ନିଯୁକ୍ତି ପରୀକ୍ଷାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତୁଳନାତ୍ମକ ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବାକୁ ରାଜ୍ୟ ବାଧ୍ୟ ଏବଂ କୌଣସି ଭେଦଭାବକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । *ଅଖିଳ ଭାରତୀୟ ଏସ୍.ସି ଏବଂ ଏସ୍.ଟି କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଏ ଆର୍ଥର୍ ଜିନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* (2001) 6 SCC 380 ଏବଂ *ଲୁଧିୟାନା ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ୍ କୋ-ଅପରେଟିଭ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଲିମିଟେଡ୍* ବନାମ *ଅମ୍ରିକ୍ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* (2003) 6 Supreme 196 ରେ ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ଦୋହରାଯାଇଥିଲା ।

ସଚିବ, ବାଣିଜ୍ୟ ଏବଂ ପରିବହନ ବିଭାଗ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଜରିଆରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବନାମ *ହରପ୍ରସାଦ ଦାସ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* [1998] 1 SCC 487 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେପରି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ କୌଣସି ପଦବୀ ପୂରଣ କରାଯିବ କି ନାହିଁ, ତାହା ଏକ ନୀତିଗତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ଏହା ମନମୁଖୀ ହୋଇନଥାଏ, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ସରକାରଙ୍କ ଏପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାର ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ, କୌଣସି ଚୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ଚୟନ ତାଲିକା ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ନଥିଲା । ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ଚୟନ ହୋଇଥାଆନ୍ତା କିମ୍ବା ଚୟନ ତାଲିକାରେ କୌଣସି ନାମ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ମଧ୍ୟ ଏହା କୌଣସି ଅଧିକାର ଦେଇପାରି ନଥାନ୍ତା । ତେଣୁ, କେବଳ ନିଯୁକ୍ତି ନିୟୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନାମ ପଠାଇବା କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିନଥାନ୍ତା ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏହା କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିନାହିଁ । ଆକ୍ଷାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭୁଲ ଭାବରେ ଧାରଣା କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଞ୍ଜୁର ହେବାକୁ ଥିବା ଉପଶମର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ନିଜକୁ ଭୁଲ ଦିଗରେ ନେଇଥିଲେ ।

ଏହା ଅଣଦେଖା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ କେତେକ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ନୀତିଗତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ମଧ୍ୟ ଅଣାଯାଇଥିଲା, ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରି ନଥାଆନ୍ତା । ଅକ୍ଟ୍ରୋଇ ଉଚ୍ଛେଦ କାରଣରୁ ବଳିପଡ଼ିଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ଅଧୀନକୁ ନେବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ହ୍ରାସ

କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟକ ପଦବୀ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ଲାଗି ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାହ୍ୟ କିମ୍ବା ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯାହାକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଣଦେଖା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରେ ଉଦ୍ଧୃତ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଚୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିୟମିତ ଚୟନ ଉପରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା କେତେକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କରାଯାଇଥିବା ନିଯୁକ୍ତି, ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସମାନତା ଦାବି କରିବାକୁ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଦାବି ଏହିପରି ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଦାବି କରିବା ସହିତ ସମାନ ନୁହେଁ ।

ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଆଇନଗତ ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ପକ୍ଷମାନେ ନିଜ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।

ଏ.କେ.ଟି. ଆବେଦନ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।